

HİLÂFET DEVLETİ BULUNMAZ BİR NİMETTİR!..

Mevzu: „Hilâfet Devleti“

„Federe“ devlet için söylenenler, genelde „Hilâfet“ devleti için de geçerlidir ve söylenebilir.

Bu mevzuuda dört şey:

- 1- Devletin lüzum ve vücubu;
- 2- Devletin vücudu ve tahakkuku;
- 3- Devletin hukuk ve mükellefiyeti ve
- 4- Devletin devam ve bekâsı.

Devletin târihi:

Devlet demek; nihai bir teşekkül ve en büyük bir kuruluş, demektir. En büyük müesseseleriyle varlığını gösterir; yani, onun bünyesinde insanoğlunun muhtaç olduğu şeyler vardır; hayatta ve manada ihtiyaç duyduğu ne kadar saha varsa, onların hepsine şamil ve onların tümünü ihtiva eder.

Bazı ulema Hilâfet Devleti'ni şu şekilde tarif etmiştir:

„Din ve dünya işlerinde umumi riyaset!“

Faydaları:

Fayda ve yararlarını saymakla bitiremezsiniz! Devletin faydalarını bir cümle ile ifade edecek olursak devlet demek; içe karşı bir barınak, dışa karşı bir kaledir. İçe karşı bir emanetler hazinesi ise dışa karşı da bu emanetlerin bir muhafızı, bir koruma polisidir. İçe karşı bir tarih kültürü, bir ilim hazinesi ise, dışa karşı da bir kalkandır ve nihayet devlet, içe karşı bir terbiye müessesesi ise dışa karşı da bir tebliğ, bir nümune-i timsal müessesesidir. Ve son olarak devlet; dünyanın cennetidir. İnsanoğlunu cennette imişçesine rahat ettirir; huzur içinde günlerini geçirmesine ve tatlı bir hayat sürmesine vesile teşkil eder!..

İşte devlet; Hilâfet Devleti bu kadar nimete sahip ve bu kadar önemi haiz olduğundan dolaydır ki, varsa onu korumak yoksa onu kurmak, erkek-kadın her müslümana farzdır, Allah'ın kesin emridir. Müslümanın bir gün bile hatta bir saat bile devletsiz ve Halife'siz kalması caiz değildir. Baksanıza! Ashab Efendilerimiz (Allah kendilerinden razı olsun!), Peygamber (s.a.v.)'in techiz ve tekfinine Halife seçmeyi takdim ve tercih ettiler de önce Halife'yi seçtiler ve cenazeyi sonra defnettiler. Keza Akaid ve Fıkıh kitaplarını okuduğunuzda göreceksiniz ki;

„**Sınırları muhafaza, adaleti temin, hakkı ihkak, mütecavizleri tecziye, yetim çocukları evlendirme, zekât mallarını toplayıp, mahalline tevzi, cuma ve bayram namazlarını kıldırmanın sıhhati ve nihayet emr-i mâruf ve nehy-i münker yapma**“ devletin görevleri arasında yer almaktadır. Bütün bunları yapma ve yerine getirme farzdır. O halde devlet kurma ve devlete sahip olma da farzdır. Neden? Çünkü fikhî bir kaidedir:

„Ma yetevakkafü aleyhil farzu fehüve farzün! Yani, o şey ki, bir farzı yerine getirme ona bağlıdır. Öyle ise o da farzdır.“

Demek oluyor ki, müslümana devlet, hava ve su gibi lazımdır, vacibtir. Vücubu ise, kitab, sünnet ve icma-i ümmetle

sabittir.

Devletin vücud ve tahakkuku:

Biz, müslüman bir milletiz; Hazreti Muhammed'in ümmetiyiz; devletimiz olmalıdır ve farzdır. Farz olan bu devlet Hilâfet Devleti'dir, İslam devletidir. Ve bugün böyle bir devletimiz yoktur. 1924'den itibaren yoktur. Mustafa Kemal kaldırmıştır. O gün bu gün bir devlet boşluğu vardır. Mustafa Kemal'in ve onu takip eden kemalistlerin kurdukları devlet ve hükümetler ise meşru değildir. Niye meşru değildir? İhanet ve hiyanet üzerine kurulmuştur da ondan; yalan ve aldatma üzerine kurulmuştur da ondan; milletimiz, oyuna getirilmiştir ve aldatılmıştır da ondan. Kaldı ki, kendisinin de kemalistlerin de kurdukları ve devam ettirdikleri devlet, dinsiz bir devlettir, sarhoş bir devlettir, meyhaneci ve kerhaneci bir devlettir. Kendileri de birer teröristtir. Binaenaleyh, müslümanları temsil edemezler. O halde müslümanları temsil eden bir devlete ihtiyaç vardır; yoksa ölenler cahiliyyet ölümü üzerine ölüp giderler. Tüm müslümanları ve müslüman kuruluşları birliğe davet ettik ve dedik ki: „Cemaatler Kur'an etrafında bir araya gelsin, bir ümmet teşekkül etsin, ümmet de şurasını seçsin, şura da yeni emirini intihab etsin!..“ Kulak veren olmadı. Kendileri de zaten layık değildi. Çünkü bir kısmı partici, bir kısmı da tavizci idi!.. Dolayısıyla bunlar birer zalim kuruluşlardır. Zalimler ise Kur'an'ın beyanıyla, Allah'ın ahbine nail olamazlar. O halde devlet kurma işi yine sizlere kaldı, ey cemaat! Çünkü sizin ne taviziniz var, ne de partiniz! Her şeyiniz şeriat'a bağlı, fetvaya dayanmakta!..

Ve netice: Bu şerefi Allah size nasib etti, Elhamdülillah! İşte şu anda devletsiniz, Allah'ın indinde devletsiniz. Vatanınız genelde dünya, özelde Anadolu'dur. Allah, zalimlerin, asilerin, kâfirlerin elinden alıp size teslim edecektir.

Bir devletin vücud ve tahakkuku, başlıca üç temel yapıya sahip olmalıdır. Bunlardan biri ve birincisi:

1- Millettir. Yani, bir cemaat ve bir topluluktur. Evet; bir cemaat olmadan, hatta kayda değer bir cemaat olmadan devlet düşünülemez. Ve bu cemaat, gelip geçici değil, müstekar ve devamlı bir hayata sahip olmalıdır ve manevî bağlarla birbirine bağlı bulunmalıdır.

2- İklim: Yani bir toprak parçasına sahip olmalıdır ki insanlardan o topluluk, o toprak parçası üzerinde gezip dolaşacak, oturup kalkacak, hayatı da memnûn da o topraklar üzerinde cereyan edecektir.

3- Hâkimiyyet: İnsanlardan bir cemaat, bir toprak parçası üzerinde yaşasalar da ve fakat hâkimiyetleri olmazsa, yani söz sahibi olmazlarsa devlet olamazlar. Yani, içteki vazifelerini yapma gücüne sahip olmadıkları gibi dışa karşı da varlıklarını isbat edemezler.

Bize gelince: Biz bir devlet ilan ettik. Acaba, bu devlette bu üç unsur mevcut mu idi?

Şimdi bu soruların cevabını araştıralım: Daha önceki

konuşmalarımız ve yazılarımızda da mufassalen beyan ve izah ettiğimiz gibi, burada da kısaca ve icmalen kaydedelim:

1- Millet ve ümmet:

Elhamdülillah, millet unsuru vardır. Devlet olacak kadar hatta fazlasıyla bir insan topluluğuna sahibiz. Bu topluluğun ismi, şeriat nazarında „Ümmet'tir, Ümmet-i Muhammed'dir“. Bu ümmet; Avrupa topraklarında da vardır, Anadolu topraklarında da vardır ve her iki tarafta da günden güne sayıları çoğalmakta; fertler ve cemaatler halinde iltihaklar vuku bulmaktadır. Toprağımız da mevcuttur: Anadolu toprakları! Ecdad mirası, şehidler diyarı! Gasiblerin, zalimlerin eline geçmesi, bu toprakların dinen de hukuken de mülkiyet hakkının el değiştirip, gasiblerin, işgalcılarının eline geçmesine sebebiyet vermez. Kaldı ki, işgalcilerde ümmeti idare etme ehliyeti yoktur. Çünkü bunlar, şeriat'ı kaldırmalarıyla, şeriat'ı hor görmeleriyle küfre sapmış, kâfir ve mürted olmuşlardır. Kâfirlerin ise, Kur'an'ın beyaniyle müslümanları idare etmeleri caiz değildir. Bu hususlar, „**Hakkı Sahibine İade**“ isimii risalede mevcuttur.

Hâkimiyet unsuru:

Evet; hâkimiyet unsurumuz da mevcuttur. İki türlü hâkimiyet düşünülebilir: Maddî-manevî; hak-batıl! Mühim olan dine dayanan, ilme istinad eden ve haklı olan hâkimiyettir. İlimsiz ve haksız hâkimiyetler, sabun köpüğüne benzer; kısa bir zaman kendini gösterirse de sönmeye ve yok olmaya mahkûmdur!.. İşte, kemalistlerin Anadolu'daki durumları bundan başka değildir; ihtilaller, ihtilatlar, isyanlar, ayaklanmalar, baskınlar, katiller ve cinayetler birbirini takib etmede; işyerleri ve hatta evler hayat tehlikesiyle karşı karşıya; polisler ve askerler dahi, evlerinden, yer ve yurtlarından çıkarken, acaba akşama eve dönecek miyiz endişesi içinde; insanımız, yabancılara işçi olmuş, devlet ise borçlu düşmüştür; Sözüm ona hükümet adamları ise emir kulu, satılmış birer kukla: İşte Bosna faciası, işte Azerbaycan şenaatı, işte göç kabileleri, işte namusların pay-i mal oluşu!.. Ve nihayet içte ve dışta insanımızın sahipsiz kalışı ve işte bütün bunlar neyi gösteriyor ve neyi isbatlıyor? Anadolu toprakları üzerinde devletin olmayışını! Değil mi? Evet bu devlet emir kuludur; Kore'ye asker gönderir, Somali'ye asker gönderir, İncirlik havaüssünden uçakları kaldırır, Iraklı'yı bombalar!.. Neden? Çünkü, Amerika'nın kuklası, yahudinin uşağıdır. Ama Bosna'ya, Karabağ'a ve benzeri yerlere asker göndermez ve gönderemez! Neden? Çünkü uşaklığını yaptığı güçler müsaade etmemiştir de ondan!..

Ve netice:

İşte bütün bunlar gösteriyor ki, kemalist devlet, müslümanların devleti değildir, kemalist devlet o topraklarda barınma hakkına sahip değildir; Kemalist devlet, güç ve hâkimiyetini Ümmet-i Muhammed'den değil, kâfirlerden ve kâfir güçlerden almaktadır ve dolayısıyla Anadolu insanını temsil edemez ve işte edemiyor ve bundan böyle de edemeyecektir. O halde çekilip gitmeleri ve hakkı sahibine iade etmeleri şarttır. Etmedikleri takdirde bu ümmet, bunların elinden hakkını alacaktır; ama er ama geç ve fakat mutlaka alacaktır. Zira bu gidiş, o noktaya doğru bir gidiştir. Bu gidişi durdurmaya ne Selanikli Mustafa'ları kâfi gelecek ne de Devlet Güvenlik Mahkemeleri'ni ve ne de üniversite rektörleri! İşte bunlara hodri meydan diyor, açık oturuma davet ediyoruz ve diyoruz ki, „Tek tek gücünüz yetmiyorsa, birleşin, bir araya gelin! Bir araya gelin de Cemaleddin Hoca'nın işini bitirin!

Yoksa Hoca sizin topunuzun işini bitirecektir!..“ dediği halde dilleri tutulmuşcasına sesleri çıkmıyor!

Elbette çıkmıyacaktır, çıkamaz da! Neden? Çünkü; bunlarda ne din vardır ne de ilim, ne hukuk vardır ne de adalet ve nihayet bunlar echel-i cüheladan tecehhül etmiş birer cahil, robotlaşmış birer uşak!..

Bu cümle ile ilgili olarak İbn-i Abidin, c. 5, s. 369; Fetavay-i Hindiyeye, c. 1, s. 146; Maverdi, Ahkâm-i Sultaniyye, s. 3 ve ma badeha); Buğyetülmüsterşidin, s. 247-248; Tefsir-i Kurtubî, Bakara, 30 gibi kitaplara da bakın!

Muarız ve muhaliflerimiz:

1- İsim olarak itirazları:

Bir zamanlar bazılarının itirazları „metod“ kelimesi üzerinde idi ve diyorlardı ki, „Metod“ tâbirini kullanamayız. Çünkü, metod kelimesi yabancıdır, batıdan gelmiştir. Binaenaleyh, bizim bu kelimeyi kullanmamız caiz değildir!..

Cevabımız:

Kendilerine cevap vermiştik ve demiştik ki, „din“ mevzularda da olsa yabancı kelimeleri kullanabiliriz; bunda hiç bir sakınca yoktur. Nitekim kullanıyoruz da! Mesela: Salât kelimesi yerine namaz kelimesini, savim kelimesi yerine oruç kelimesini kullanmaktayız. Burda da öyle; ortada bir mana var: „Hedefe götüren yol“. Bu manayı Arab, „Vesile veya usul“ gibi kelimelerle ifade eder. Fürs Ehli ise „Rah“ kelimesiyle, Türk ise „Yol“ kelimesiyle tabir etmektedir. Bütün bunlar caiz ise, ki caizdir. Ya bu mânada neden „Metod“ tâbiri kullanılmasın diye yazmıştık. Ve ilaveten şunu söylemiştik: „Ancak, Cenab-ı Hakk'ın isimleri müstesna! Çünkü onlar tevkifidir; genelde Kur'an'da veya sünnet'te geçmesi lazımdır.

Federe tâbiri:

Bazıları da „Federe“ kelimesine kafayı takmış; „Cemaleddin Hoca'nın, bu tabiri kullanması caiz değildir. Çünkü, bu kelime batıdan gelmiştir!..“ diyorlar.

Cevabımız odur ki, bu, bir tâbirdir; lafızdan çok mânayı ilgilendirir. Yani bu manada bir devlet kurmak caiz midir, değil midir? İşte bunun üzerinde durmak gerekirdi ki, caizdir; isbatı yapılmıştır. Fakat gel gelelim: Bizim âlim ve allameler söyleyecek bir şey bulamıyor da „Federe“ kelimesi üzerinde duruyorlar! Be hey mübarek! Eğer „Federe“ kelimesi ağızına sığmıyorsa, sığan kelimelerden bir başkasını kullan ve de ki: „Bölge devleti, muhit devleti, kıt'a devleti, kutri devlet, beylik devleti, harb emirliği devleti, eyalet devleti!..“ İşte bunlardan birini kullan! Fakat; onun maksadı, aşağıda söyleyeceğim gibi, başkadır!..

30 Hoca'nın Fetvası:

Ortada fol yok, yumurta yok! Fakat bir laf dolaşıyor; Cemaleddin Hoca'nın kurduğu devlet hakkında fetva vermişler, imza koymuşlar da Hoca'ya göndermişler ve demişler ki, „Senin ilanını yaptığın devlet yanlıştır!..“ Hayır, bize böyle bir şey gelmemiştir. Bu, düpe-düz yalandır, iftiradır. Şayet böyle bir şey varsa, muarız ve muhaliflerin; hatta kemalistlerin arayıp bulamayacakları bir şeydir, bir fırsattır. Hemen gazetelerde neşretsinler!.. Ama ortada böyle bir şey yoktur!..

2- Başarılı olamaz:

Yeni allamelerden biri de çıkmış; sağına bakmış, soluna bakmış, düşünmüş ve taşınmış, söyleyecek başka söz bulamamış da gayıbtan haber alırcasına „Cemaleddin Hoca başarılı olamaz!..“ şeklinde bir cevap buyurmuş!.. Böylelerinin hali, bir nevi Velid b. Muğire'nin haline benzemektedir. Velid

b. Muğire Kur'an'da şöyle tasvir ediliyor ve deniyor ki:

„Hayır! Çünkü o, bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesildi. Onu dimdik bir yokuşa sardıracağım! Zira o, düşündü, ölçtü biçti. Kahrolası nasıl da ölçtü, biçti! Yine kahrolası nasıl ölçtü biçti. Sonra baktı. Sonra surat astı, kaşlarını çattı. Sonra arkasını döndü, büyüklük tasladı: 'Bu, dedi; rivayet edilip öğretilen bir sihirden başka bir şey değildir! Bu, sadece insan sözüdür.' Onu sakar (adli cehenneme) sokacağım...“ (Müddessir, 16-26)

Hakk cemaat bir tanedir:

Evet, biz: „Hakk kuruluş ve hak cemaat bir tanedir; diğer bütün cemaatler ve kuruluşlar ise ya batıldır ya da bir ayağı camide, bir ayağı Anıtkabir'de olup hakkı batıla karıştıran cinstendir ki, bu da yine batıldır. Hem de batılın en tehlikelilerinden!..“ dedik.

Hakikat bu merkezde iken, ulema geçinenlerden biri çıkmış, diyor ki:

„Her kuruluş, kendi çizgisinde ve kendi istikametinde yürüsün; kimse kimseye çatmasın ve karışmasın!..“ Ve bunu söylemenin yanında bir de teşbih yaparak diyor ki: „Kuruluşlar, bir bedenın uzuvlarına benzer; her uzuv, kendine düşen görevi yapmakta ve birbirine müdahale etmemektedir.“

Evet; allâmemiz böyle diyor ve fakat böyle derken, büyük bir gaf yapıyor; düşünmüyor veya düşünemiyor ki, beden organları bir merkezin, bir beyin merkezinin idaresi altında ve onun kontrolünde fonksiyonlarını icra ve ifa etmektedirler ve işbirliği halindedirler. Fakat, çizgileri farklı olan kuruluşlar, böyle bir merkeze sahip midirler; emir ve tâlimatı bir merkezden mi alıyorlar? Hayır, her biri ayrı ayrı merkezlere, ayrı ayrı emir ve komutalara bağlı!.. Binaenaleyh, bu hatalı bir teşbih değil mi? Elbette hatalı bir teşbihtir ve hem öylesine! Bu hata, şayet bile bile yapılıyorsa, bu, hakikata karşı işlenen bir suçtur ve bir zulümdür. Şayet bilmeden yapıyorsa, yarım mollalığın bir sonucudur ve bir zulümdür. Zalimlerin ise arkalarından gitmek şöyle dursun, kendilerine selâm bile verilmez!..

Kur'an şöyle der:

„Zâlimlere en ufak meyille meyletmeyin, sonra size ateş dokunur; ve sizin için Allah'tan başka ne bir dost vardır ve ne de bir yardımcı.“ (Hud, 113)

Keza; bunlar lider olamazlar. Çünkü, Bakara, 124'ün beyaniyle zalimlere liderlik hakkı yoktur. Ayrıca İsrâ, 71'e göre de mahşerde her insan lideriyle çağrılacaktır. İşte bu noktada insanımıza sesleniyor ve diyoruz ki: Kendine gel, aklını başına al; cahil ve cühelanın arkasından gitme, böylelerini lider kabul etme! Zira bunlar, en azından yarım mollalardır; on iki ilmi tahsil etmemişlerdir, ilimden behreleri yoktur; İslam'ı yanlış anlamışlardır ve yanlış anlatmaktadırlar. Dolayısıyla böylelerini liderliğe Allah da kabul etmiyor, Peygamber de kabul etmiyor, Kur'an'da kabul etmiyor, akli başındaki müslümanlar da kabul etmiyor!.. Pekiyi ama, sen nasıl böylelerini lider kabul edip arkalarından gidiyorsun? Sen hiç mi Allah'tan korkmuyorsun? Sen hiç mi Allah'ın azab ve cezasından havf ve haşyet etmiyorsun? Bir gün gelecek, ne sen bunları kurtaracaksın ne de bunlar seni! Binaenaleyh, tekrar ediyorum ve diyorum ki kendine gel ve kendine acı da, ilan edilen „İslam Devleti“ne teslim ol, bey'atını yap ve bu işi şunun veya bunun tesiri altında kalarak veya malından ve canından korkarak geciktirme ve bu senin için son derece mühim bir fırsattır! Daha neyi bekliyorsun! Artık „Hilâfet Devleti“nin ihya ve ilanı yapıldı! Bu, Allah'ın kitabına dayanan,

Peygamber'in sünnet'ine uyan ve her şeyi fetvaya istinad eden bir devlettir, bir İslam devletidir; Anayasası Kur'an, bayrağı Kelime-i Tevhid olan bir devlettir. Ve nihayet, netice itibarıyla tekrar ediyor ve diyoruz ki, bu ilan karşısında müslümana iki şeyden biri düşmektedir: Ya cevap verip bu hareketi çürütecekler ya da bey'at edip teslim olacaklardır.

Şevket kelimesi:

Abdurrahman el-İrakî tarafından hicri 350 tarihinde kaleme alınan ve „Buğyetül-Müsterşidin“ ismini alan kitabın 247. sayfasında şöyle denmektedir:

„Şevket sahibi olmanın manası, insanların inkıyad ve itaat etmeleri ve teslimiyet göstermeleri demektir; her ne kadar elinde ve emrinde silah ve savaş aletleri ve ordu birlikleri olmasa bile!..“

Halife'yi intihab etme:

Halife'yi intihab etmenin yollarından üçüncüsü de „Ehl-i Hall vel-Akd“in icmai. Şöyle ki, İslam beldelerinden bir beldede imamları Halife'leri öldü; veliahd de tayin edilmemiştir. Beldenin sakinleri ne yaptılar? Kendileri için bir devlet reisi tayin ettiler ve bu hususta rıza gösterip söz birliği yaptılar. Artık bütün bölge ve ufuklarda bulunan bütün müslümanlara o imama bey'at ve itaat etmeleri lazım gelir. Açıktan bir fıskı ve bir fesadı yoksa. Zira bu, herkesi kuşatan bir davettir ki, hiç bir müslümanın geri kalması doğru olmaz; üstelik itaat ve icabet vacib olur.

Kurtubi, devamla şöyle diyor:

Hall vel Akd ehlinde tek bir kimse Hilâfet akdini yapsa (yani akid yapmak üzere bey'at etse) bu akid sabittir ve başkalarının bey'atını de gerektirir. Bazıları, „Ehl-i hall vel-Akd“den bir cemaatin bulunmasını söylüyorsa da Kurtubi diyor ki, Hz. Ömer'in Hz. Ebu Bekir'e tek başına bey'at etmesi ve sahabenin de buna karşı çıkmaması mezkûr zevattan tek bir kişinin bey'atının kâfi geleceğini göstermektedir. Zira bu da diğer akidler gibi bir akiddir. Akidlerde ise sayıya lüzum yoktur. Ebu Meali de bu hususu teyid etmekte ve şöyle demektedir: „Bir kimsenin akdiyle imameti münakid olur ve başkalarını da bağlar ve mucib bir sebep olmadan bu zat görevinden azl edilmez. Ve bu muttefekun aleyhtir.“ Kurtubî aynı bahsin beşinci bölümünde de şöyle diyor:

„Ehl-i hall vel-Akd'in ittifakıyla ve yukarıda geçtiği gibi, onlardan birisinin „Evet“ demesiyle İmamet (ve Hilâfet) münakid olursa, bilumum insanlara, onu dinleyip itaat edeceklerine ve Allah'ın Kitab'ının ve Peygamber'inin sünnet'inin gereğini yerine getireceklerine dair bey'at etmeleri vacib olur. Bir muazeretinden dolayı bey'atını geciktirirse mâzur sayılır. Şayet ortada meşru bir muazeret yoksa bey'ata zorlanır ve kahredilir. Çünkü, geciktirmede tefrika vardır (fitne olur...)! Şayet iki Halife'ye bey'at edilirse, Halife birincisidir, ikincisi öldürülür. Allah Resulü (s.a.v.) şöyle buyurdu: „İki Halife'ye bey'at edildiği takdirde sonrakini öldürün!“ (Ebu Said El-Hudri, Müslim)“ (Tefsir-i Kutubî, c. 1, s.185-188)

Cahil, Hâif veya Mütekebbir:

Bütün bu açıklamalara rağmen, hâlâ da direnenler ve imtina edenler varsa, bunlar; ya cahildir, ya hâiftir veya mütekebbirdir!

Cahildir: Çünkü, ilan ve ihya edilen devletin mahiyet ve hüviyetini henüz kavramamıştır. Kavramış olsaydı, ya kabul eder ya da kalemi eline alır, neşriyat yoluyla çatır çatır cevap verir ve hataları ortaya koyarlar. Bunu yapmaları farzdır; **emri mâruf ve nehy-i münker cümlesindedir.**

Bir gazete veya bir mecmua çıkarma:

Bunlar, bu hareketin hatalarını neşrecek bir neşir vasıtası bulamıyorlarsa veya „Biz, İslamî yazılarımızı bu küfür gazetelerinde neşredebeyiz!“ diyorlarsa, bir araya gelsinler de geçici bir zaman için de olsa, bir neşir vasıtası çıkarsınlar; Bu, din meselesidir, hayat-memat meselesidir, Allah'ın rızasını kazanma veya gazabına uğrama meselesidir. Binaenaleyh, her şeye para buluyorlar da buna bulamıyorlar mı? „**Bilmediğiniz şeyleri ehlinden sorun!**“ demiyor mu Kur'an!.. O halde bunlar cahildirler; ne yaptıklarını bilmiyorlar!..

Bunlar hâiftirler:

Kimileri de diyorlar ki, „İlan edilen bu devlet haklı ve doğrudur; bir diyeceğimiz yoktur!.. Ancak biz bu devlete „Evet“ dediğimiz taktirde kemalist rejim bizi yakalar da malımızı alır, canımıza okur!..“ korkusu içindedirler ve onun için yaşamıyorlar.

Veya mütekebbirdirler:

Baş olmakta devam etmek istiyorlar; buyruk olmak istiyorlar. Bir takım kendini bilmezleri etraflarına toplamışlar, üzerlerinde taht kurmuşlar, onlara emir olmuşlardır. İşte bu gurur, bu kibirdir ki, bunları bu devlete gelip teslim olmaktan geri bırakıyor, sudan bahanelerle yanlarına toplıyabildikleri insanları kandırmaya ve avutmaya devam edebiliyorlar!.. Allah, Ümmet-i Muhammed'i bunların şerrinden muhafaza buyursun, tuzaklarına düşenleri kurtarsın!..

İman zaafı:

Yukarıda zikri geçen üç sebebi de bir sebebe bağlarsınız, bağlayabilirsiniz. O da iman zaafıdır, imanları zayıftır, Allah'tan korkmıyorlar! Zira gereği gibi Allah'tan korkan ne cahil kalır, ne malından-canından korkar ve ne de gurur ve kibir sahibi olur!..

Hukuk ve mükellefiyeti:

Evet; „İslam Devleti“ elbette bir takım haklar ve bir takım mükellefiyetler getirecektir:

1- Her işiniz; „İslam'ın Devleti“ni tanımış ve bey'atını yapmış olanlarla olacaktır;

2- Bey'at meselesi:

a) Kendiniz bey'at etmiş olacaksınız. Kur'an bunu Fetih, 10. ayetinde müslümanlardan istemekte, emir ve tavsiye etmektedir. Hem öyle ki, bir saat bile geciktirmesi caiz değildir. Bey'atsız ölenler, cahiliyyet ölümüyle ölürlər.

b) Müslümanın imamı da bey'at etmiş olacaktır. Çünkü bey'atlı müslüman, İslam Devleti'ne bey'at edip teslim olmayan bir imamın arkasında namaz kılamaz.

c) Damadınız da bey'at etmiş olacaktır. Çünkü, İslam'ın devletine bey'at edip teslim olan bir müslüman, Kur'an devletini kabul etmeyen bir damadın, ne evine gider ve ne de onu evine kabul eder!..

3- Cuma namazının sıhhati:

Artık Kur'an devleti ilan edilmiştir. Bu devletin Emir'inden (yani Cemaleddin Hoca'dan veya onun naibinden) izin almayan imamlar cuma namazını kıldırılmazlar. Bayram namazlarını kıldırılmazlar.

4- Hacc emiri:

Peygamber devletinin getirdiği mükellefiyetlerden biri de hac emirliğidir. Bu sene de hac emiri tayin edilmiştir. Bu itibarladır ki, şahısların hac kervanı kaldırması şöyle dursun, Diyanet, particiler, Süleymaniler, Nursiler vesaire hangi isim altında olursa olsun şer'an ve dinen hac kervanı kıldırılmazlar ve hac emiri tayin edemezler; hacılar da, bunların emrinde

hacca gidemezler. Hacca gidenler de onları götürerler de Allah'ın dininde ve Allah'ın şeriat'ında günahkârdırlar.

5- Zekat:

İslam Devleti'nin gereklerinden biri de zekat müessesesidir. Devlet reisi ne yapar? Zekat mallarını, memuru vasıtasıyla mal sahiplerinden alır, Bey'ül-mal'da toplar ve zekat verileceklere dağıtır. Binaenaleyh, İslam devleti ilan edildikten sonra müslüman zengin, zekatını ancak bu yolla verebilir, hac mevzuunda da söylediğimiz gibi, bundan böyle artık zekat paralarını, mallarını, ne bir şahıs alabilir ne de yukarıda isimlerini saydığımız kuruluşlar.

6- Vergiler:

İslam Devleti'ne sahip olmanın gereklerinden biri de vergi meselesi, vergi alma meselesidir. Devlet, vatandaşına hizmet götürebilmek için hizmetlerin gerektirdiği nisbette vergi alır. Bunun belli bir ölçüsü yoktur; miktarını ihtiyaç tayin eder. Ne altından kalkılmıyacak derecede fazla olmalı ve ne de ihtiyacı karşılamıyacak nisbette az olmalıdır.

İnsanımız şunu da bilmeli ki, vergiler de hayırdır, hasenattır, sevap defterine yazılır; Allah, geride kalan mala bereket verir; bu itibarladır ki, verdiği sevabını alacağı gibi geride kalan malının miktarı da azalmaz. İşte İslam budur; müslüman da bunu böyle bilmelidir.

7- Bey'atsızlara yardım yok:

Cami yaptırmak veya Kur'an kurslarına yardım istemek üzere gelenlere insanımız sormalı ve demeli ki, İslam Devleti'ne bey'atını yaptın mı? Yapmadınsa önce bey'atını yap sonra gel, demelidir. Zira, İslam Devleti'ni kabul etmeyenlere yardımda bulunması sevab yerine günah getirir.

8- Ticaretiniz ve ticarî faaliyetiniz:

„Her işiniz, İslam'ın devletini tanımış ve bey'at etmiş olanlarla olmalıdır!“ sözü artık bir kaide olmuştur. Bey'atlı müslüman, her yerde buna riayet etmeli, alış-verişinde de bunu ölçü almalıdır. Almalıdır ki, hem alış-veriş yapmış olsun hem de sevab kazansın! İşte bu noktadan hareketle:

a) Giyim eşyanız, b) Gıda maddeleriniz, c) Etleriniz ve et mamülleriniz, mutlaka İslam Devleti'ne bey'at etmiş olanların dükkanlarından alınmalıdır. Efendimiz (s.a.v.) Medine'ye geldiğinde mescid yapmanın ötesinde müslümanlara mahsus olmak üzere bir de pazar yeri kurdu. Zira müslümanın görevlerinden biri de müslümanları ve İslam Devleti'ni güçlendirmektir. Çünkü, müslüman aynı zamanda akıllı bir insandır; yaptığı alış-verişin bıraktığı kârın İslam'a, İslam'ın yayılmasına yardım edeceğini de bilir ve her attığı adımın o yönde ve o yolda olmasına gayret sarf eder.

b) Helal lokma yemesi:

Helal et ve et mamülleri üzerinde titizlikle durmalı ve bunları, yüzde yüz helal ve temiz kesilen yerlerden almalıdır ve buna yüzde yüz inanmalı, şunun veya bunun sözüne kanmamalıdır. Çünkü, adam para kazanmak için hile de yapıyor, yalan da söylüyor. Bunlar çok görülmüştür. Yani ucuzluğuna değil, helal kesildiğine bakmalı, görmeli veya fetvası alınmış yerlerden almalı ve bunu ya bizzat kendisi görmeli ve yüzde yüz inandığı bir kimseden öğrenmelidir. Yoksa azıcık şüphesi varsa yememelidir. Çünkü, haram yiyen bir müslümanın kırk gün ibadeti kabul görmez. Ticarî münasebetleriniz, şayet tebliğ yapmanıza vesile oluyorsa caizdir.

c) Kızlarınızı bey'atsızlarla evlendirmeyin: İslam Devleti'ne inanmış ve bey'atını yapmış bir hanım, nasıl olur da bey'atsız bir erkeğe karılık yapar ve nikâhı altında bulunur? Çünkü, kadın temiz, erkek ise, murdardır ve ölürken cahiliyyet ölümü

ile ölecektir. Binaenaleyh, kızınıza talib biri kapınıza geldiğinde ilk soracağınız şey: „Sen İslam Devleti'ne bey'at ettin mi?“ sözü olmalıdır! „Önce git, bey'atını yap ondan sonra benim kapıma gel! Zira Kur'an devletine evet demiş bir müslüman, hâlâ evet dememiş bir insana kızını nasıl verebilir?“ demelidir.

Bey'atsız evlenmiş kadınlara da sözümüz var: O hanımlar da, ilanı yapılmış olan bu şeriat devletine hemen bey'atlarını yapmalı ve o yolda kocalarını mutlaka zorlamalıdır. Yani, bağları koparmadan ikna etmelidir. Yoksa her gün günah işlemiş olurlar!..

Devam ve bekâsi:

İslam Devleti'ni kurmak, ne kadar önemli ise, onu yaşatmak da en azından bir o kadar önemlidir. Çünkü, ne demiştik? **„İslam devleti yoksa onu kurmak, varsa onu korumak her müslümana farzdır.“** Keza; **„İslam'ın devleti, dünyanın cennetidir!“** Dolayısıyla en büyük nimetlerden biridir. O halde onu yaşatmanın bir takım şartları vardır:

1- Şükür ve takva ehli olmak:

Akşam-sabah Rabb'isine şükretmeli ve demeli ki, „Ya Rabb'i! Sen bize büyük bir nimet verdin; İslam'ın Devleti, Hilâfet Devleti, yani devlet nimeti! O devlet ki, anayasası Kur'an, kanunu şeriat, bayrağı Kelime-i Tevhid'dir. İsmi ise İslam Devleti'dir, Allah devletidir, Peygamber devletidir, Kur'an devletidir!.. Böyle bir nimete ne kadar şükretsek de yine azdır ve böyle bir devleti başımızdan eksik etme, Ya Rabb'i!..“ demelidir ve her gittiği yerde bunu söylemeli ve bununla şeref ve gurur duymalıdır.

Takva ehli olmalı; İslam'ın ve İslam Devleti'nin getirdiği emirleri mutlaka yerine getirmeli; farzlar, vacibler şöyle dursun, sünnet ve müstehableri de yerine getirmeli; sakal ve şalvarı, cübbe ve sanğı, tesettür ve çarşafı yerinde olmalı; Selanikli Kör Kemal'in koyduğu yasağa rağmen bunlara riayet etmelidir... Keza; haramlardan, mekruhlardan sakınması şöyle dursun, hakkında „La be'se bih, terki evladır“ denenleri de terk etmelidir. Neden? Çünkü, bu cemaat, Peygamber cemaatıdır, tebliğ cemaatıdır, örnek cemaattir. Dolayısıyla her yönüyle İslam'ı, Peygamber'i temsil eden bir cemaattir ve aynı zaman da „İslam Devleti'nin mümessilleridir.“ Binaenaleyh, bu cemaat sahabe hayatı yaşmalıdır ve nihayet: „İşte İslam budur, müslüman böyle olandır, olmalıdır!..“ lisan-i haliyle de olsa demeli ve dedirtmelidir!..

Şükür ve takva ehli olmanın şartları:

a) İlim tahsil etmek ve ilim ehli olmak:

İslamî hareketin; Tevhidî hareketin ve Hilâfet Devleti olma hususiyetlerinden birisi de Ulum-i Arabiyye'yi ve Ulum-i Şer'iyye'yi tahsil etme ve ilim ehli olmadır. Bakınız Kur'an ne diyor?

„... **Hiç bilenlerle bilmiyenler bir olur mu? Bu gerçeği ancak sağlam (selim) akıl sahipleri düşünür. (Ya Muhammed, benim adıma söyle ve de ki) Ey inanmış kullarım: Rabb'inizden korkun; bu dünya hayatında güzel davrananlara (amel ve ibadetlerini güzel yapanlara) güzellik vardır. (İçinizden birileri bulunduğunuz yerde ibadet ve ubudiyetini hakkıyla yapamıyorsa, yapabileceği bir yere gitsin, oraya hicret etsin!..) Zira Allah'ın arzı (yeri ve toprakları) geniştir. Ancak sabredenlere ecir ve mükâfatları hesabsız ödenecektir.“** (Zümer, 9-10)

Ayetlerin tefsir ve tahlili:

1- Allah Teala diyor ki, bilenlerle bilmeyenler bir olmaz; ben

onları bir tutmam; aralarında dağlar kadar fark vardır. Zira ilim ehli olan mü'min yükseklerdedir, ilimsiz mü'min ise alçaklardadır. Yüksekle alçağı terazinin aynı kefesine koymak benim adaletime hiç yakışır mı? Bu fark dünya hayatında böyle olduğu gibi ahiret hayatında da böyledir!..

2- Alimle cahil, Allah'ın indinde bir olmadığı gibi, akl-ı selimin ve sağduyunun yanında da elbette böyledir. Yani bu ikisi arasında kıyas kabul etmez fark vardır. Fakat bunu gereği gibi fark eden yine Kur'an ışığında çalışan akıldır.

3- Takva ehli olma da yine ilim ehli olmaya bağlıdır; ilimsiz takva ehli olmaz ve olamaz! Zira „Kaş yapıyorum derken göz çıkarır“ darb-ı meseli söylendiği gibi, „Cahilin sofusu şeytanın maskarasıdır“ diye de söylenir.

O halde „Kaş yapıyorum derken göz çıkarmamak“ ve aynı zamanda şeytana maskara olmamak için, Ulum-i Arabiyye olsun, Ulum-i Şer'iyye olsun şarttır ve kaçınılmazdır.

4- Ayette güzellikten bahsedilmektedir. Güzel nedir? Neler güzel ve neler çirkindir; güzelliğin hükmü nedir? Çirkinliğin hükmü nedir? İşte bu suallerin gerçek manada cevabını vermek için şeriat'ı ve şer'î nizamı bilmek şarttır ve esastır. Aksi halde bu iki vasfı birbirine karıştırmış, „Güzele çirkin, çirkine güzel demiş“ olabilir.

5- Sabır nedir ve nasıl olur, nerede olur, sabrın bir sınırı var mıdır? Asır suresindeki tavsiye edilen sabır hangisidir?..

Yine sabır mevzuundaki bu suallere cevap vermenin tek bir yolu vardır. O da ilimdir, ilim tahsilidir. Çekirdek kadro:

İsterseniz, bu kuruluşa „Çekirdek kadro“ deyin, isterseniz „Rabbanî kadro“ deyin ve isterseniz „Şirke hayır! Tevhid'e evet!“ diyen bir kadro deyin fark etmez. Bu ve benzeri medih makamındaki bu tâbirler vakıa mutabık, hakikate uygundur. Bütün mesele ilim ehli olmak ve on iki ilmi tahsil etmiş bulunmaktır!.. Şu hususu da unutmamak lazımdır ki; Ulum-i Arabiyye olsun, Ulum-i Şer'iyye olsun, bunlardan her biri tedvin edilmiş, kitabları yazılmıştır. Video ve bantlara çekilmiştir. Elhamdülillah; hepinizin kafa yapısı, hafıza ve zekâsı en azından normaldir. Ve hele hele içinizde fevkalâde hafıza ve zekâyâ sahip insanların ve gençlerin sayısı da az değildir. Erkek-kadın, genç-ihtiyar istisnasız hepinizin günde bir-iki saatlık zaman ayırması elbette mümkündür ve imkân dahilindedir ve ömrünün en bereketli zamanı, hazreti ilmi elde etmek için harcadığı dakikalardır.

Ve netice:

1- Rabbanî bir cemaat olmak isteyen sizlerden ilim tahsil etmenizi Allah Teala Hazretleri istemektedir. Ayetlerde gördünüz!..

2- Allah Resulü (s.a.v.), „İlmi arama erkek-kadın her müslümana farzdır!“ buyurmasıyla sizlerden ilim tahsilini istemektedir.

3- Yarının nesli de ilim tahsil etmenizi ve kendilerine hocalık yapmanızı ve bu suretle onları cehaletten kurtarıp ihya etmenizi sizlerden istemektedirler.

4- Halife'nizin de sizlere emir ve tavsiyeleri vardır. „Bir devlet reisi, mübah olan bir şeyi emrederse, o farz olur!“ hükmü vardır. Kaldı ki, ilim tahsili mübah olan şeylerden değil, farzdır ve sizin gibi bir cemaat için farz-ı ayn'dır.

O halde daha neyi bekliyorsunuz? Teneşire çıkmayı mı? O zaman artık herşey biter!..

Zaman zaman sizlere söylemiştim ve de söylemekteyim: İlim tahsili yönünden her ev medrese, her cami üniversite! Binaenaleyh, ne Şam'a gitmeye ve ne de Ezher'e veya başka herhangi bir yere gitmeye gerek yoktur!.. Eviniz ve camininiz

size yeter; eviniz bereketli, caminiz feyizli!.. Ve işte sizin için böyle bir nimet ve böyle bir imkân vardır. Kaçırduğunuz takdirde telafisi ve tedavisi zor olur, hesabını da veremezsiniz!..

Her halükârda şahadet:

İster evinizde ölün, ister caminizde; ister tabii bir ölümle ölün, isterse bir kaza neticesi ruhunuzu teslim etmiş olun, şahadet şerbetini içmiş, şehid olmuş olursunuz! Neden? Çünkü, ilim tahsili yolunda ve esnasında ölenler şehid olarak ölürlər! Bu hususu da asla unutmayın! Ne kârlı iş; netice iki: İlim adamı olma, şehid olarak ölme!..

Demek oluyor ki, talebe olmanın hayati da temiz memati da! Allah, cümle Ümmet-i Muhammed'e bu şuur ve bu aşkı ihsan buyursun!..

b) Asker olma:

Hilâfet Devleti'nin vasıflarından biri de herkesin, ama erkek-kadın herkesin, genç-ihthiyar herkesin asker olmasıdır. Binaenaleyh, Kur'an'ın beyaniyle her müslüman askerdir, hizbullah'tır, cundullah'tır, ensarullah'tır ve nihayet mücahid fi-sebilillah'tır!.. Ve bütün bu tâbirler Kur'an ifadeleridir. Peygamber devrinde, Halife'ler devrinde, tabiin ve tebe-i tabiin devrinde de ve daha müteakib devirlerde asker olmanın belli bir vasfı, belli bir yaşı yoktu; herkes askeri! Belli vasıflar ve belli yaşlar sonraları ihdas edildi!..

Nübüvvet ve Hilâfet Devrine Dönüş:

Mâlum hadis-i şerif de de geçtiği üzere, bu hareketin mümtaz vasıflarından biri de „Nübüvvet esası üzerine“ kurulan Hilâfet devrine dönmektir. Binaenaleyh, askerî yönden de Asr-ı Saadet'e dönmekte ve erkek-kadın, genç-ihthiyar herkesin asker olduğunu; her evin karargâh, her mescidin kışla olduğunu bütün bir dünyaya ilan ediyor ve duyuruyoruz! Duyururken de gayemiz genelde saldırma değildir, savunmadır!..

2- Mevcudu muhafaza:

İslam Devleti'ne sahip olmanın ve şükrünü yerine getirmenin şartlarından biri de „Mevcudu muhafaza“dır. Yani; ümmet fertlerine; erkek ve kadınına, genç ve ihtiyarına sahip çıkmalı ve onların çobanı, muhafız ordusu ve adeta koruma polisi olmalıdır ve bu suretle onları kurtlara ve tilkilere kaptırmamalıdır. Ve her şeyden önce günümüzün kurtlarını ve tilkilerini tanımalıdır:

Kalbleri Anıtkabir'de olanlar günümüzün kurtları, bir ayağı camide bir ayağı Anıtkabir'de olanlar da tilkileridir. Misal vermek gerekirse ilham ve kaynağını Anıtkabir'den alan, demokrasi ve laikliği ağızından düşürmeyenler kurtlardır; zaman zaman İslam'dan, adil düzenden söz edenler ve zaman zaman Anıtkabir ibadetini yapan ve zaman zaman da Kırmızı Koltuk'a oturup arz-ı endam ederek kâfir laik sisteme İslam hürriyeti diyen, „Biz Atatürk'e karşı değiliz; sağ olsaydı bizim partide yerini alırdı!“ diyenler de tilkileri temsil etmektedir.

İşte bu kurt ve bu tilkilere karşı mevcudu muhafaza etmenin yolu, bu ahmakların kalemlerinden çıkan yazıların, ağızlarından çıkan sözlerin bantları da kendileri gibi birer kurt ve birer tilki olduklarını, hayır yerine şer getireceklerini, sevap yerine günah kazandıracaklarını hatırlatmalı, bunlara karşı onların hassasiyetlerini ve duyarlılıklarını korumalıdır.

3- Tedavi etmeli:

Kurt ve tilkilerin ele geçirmiş oldukları koyun ve kuzuları tedavi etmelidir. Çünkü bunlar, yakalıyabildikleri koyun ve kuzuları ısırılmışlar, boğazlarını sıkılmışlar ve kendilerini

sersemleştirmişlerdir. İşte bunları tedavi etme, yine sizlere düşmektedir. Bunlara, bir taraftan şifalı su verirken bir taraftan da temiz hava ile havalandıracaksınız.

Şifalı su verme demek, Kur'an'ı bir bütün olarak takdim etmek ve hususiyile cihad ayetlerini bir bir onlara anlatmaktır. Keza; onlara temiz hava vereceksiniz, yani onlara, kürsülerinde bir taraftan İslam'ın devleti açık açık anlatılırken, bir taraftan da Selanikli Kemal'in bir put, bir tağut ve bir İslam düşmanı olduğunu, yaptığı inkılabların, getirdiği kanunların da birer küfür ve kâfir kanunları oldukları tam bir metanet ve cesaretle anlatıldığı camilere götürüp havasını teneffüs ettireceksiniz ve bu suretle onlar, şifa-yâb olacaklar ve artık bunlar münafıkların ve ikiyüzlülerin arkasından gitmiyeceklerdir!..

5- Din ismi altında dini yıkmak:

İbrahim Ağâh Çubukçu gibi, Necip Bilge gibi, ilahiyat ve benzeri makamlarda bulunup „Laik düzen İslam diniyle bağdaşır...“ diyen ve bu suretle din ismi altında dini yıkmaya çalışan ayıları yakalayıp, müslümanlara, ilim dünyasına tanıtmak, teşhir etmek, ses ve soluklarını kesmek de yine sizlere düşmektedir. Bunları tâkib edeceksiniz, bunların yazılarını takib edeceksiniz, ve İslam'ın tokatını yüzlerine, ilmin yumruğunu tepelerine indirip kalemlerini kıracaksınız. Hem öyle yapacaksınız ki, belki akılları başlarına gelir de işledikleri haltları bir daha işlemeye cüret edemezler ve belki de bu onlara bir ibret dersi olur!..

6- Dua:

Ve son olarak şunu söyleyelim ki, dua yapmayı eksik etmiyeceksiniz! Bu dua hem sizin gibi hidayete ermiş olanların hidayetlerinin olsun, devletlerinin olsun devam ve bekâsına vesile olacak ve hem de ihmal edilmiş olanların hakikatleri görmelerine sebebiyet verecektir. Kur'an'ın verdiği bir çok dua ayetleri yanında bilhassa şu duayı sık sık tekrar edeceksiniz:

„Ya Rabb'i! Bize hidayet ihsan ettikten sonra, kalplerimizi kaydırma ve indinden rahmet ihsan eyle! Zira sensin en çok bağışlayan!“ (Ali İmran, 8)

Efendimiz de kendisine saldırıp yüzünü yaralayan ve dışını şehid edenlere karşı bile dua yapmayı ihmal etmemiş ve şöyle demiştir:

„Ya Rabb! Benim bu milletime hidayet ihsan et! Zira bunlar ne yaptıklarını bilmiyorlar!..“

Not: 1- Bu, bir devlet talimatıdır. Tekrar tekrar okunması ve okutulması gerekir.

2- Ya cevap ya teslim! Aksi hal onu cahiliyet ölümüne götürür!

3- Federe devletine bey'at etmiş olanlar bey'atlarını tekrar ederler!

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6